

overspød hver enkelt Bepligtig, at tage et enkelt Stykke, da skal jeg dertil sige, at, for saa vidt Tilsynet er saaledes, som det skal og bør være, da har den Maade, som det ærede Flertal synes at foretrække, ganske sikkert sine Fortrin, nemlig ikke blot derved, at det paa den Maade bliver muligt for den enkelte Mand at vedligeholde sine egne Bete, om jeg saa maa sige, men ogsaa derved, at han vil være nærmere ved dem, altsaa have en kortere Vet til Bestedet; men hvor der ikke er et stærkt Tilsyn, tror jeg ikke man kan negte, at der paa denne Maade kommer extraordinære Sletheder frem i Betenes Tilstand, idet den Ene da gør Betene betydelig slettere i Stand end den anden, hvorved der fremkommer en Ujævnhed, som man i alt Fald ikke har, naar det Altsammen er simpelt gjort. Jeg anbefaler altsaa til det ærede Thing Forslaget under Nr. 32 fremfor det under Nr. 31, dog, som sagt, med Forbehold af, at der til tredie Behandling gjøres den Forandring dert, som jeg tillod mig at nævne. — Naar et æret Medlem (Varsen) har foreslaaet at dele Afstemning over Forslaget under Nr. 46, kan jeg ikke se rettere, end at, hvad enten Slutningen af Forslaget staar der eller ikke staar der, vil det blive omtrent det Samme. Forskjellen vil kun være den, at i det ene Tilfælde bliver det den Tilfagte, der skal skaffe en anden Mand til at kjøre, og i det andet Tilfælde bliver det Sogneraadets Sag at faae en Anden tilfagt. Saavidt jeg skjønner, vil det være den væsentlige Forskjel derimellem, thi det følger af sig selv, at, ere mine Heste ikke hjemme eller ere de saa syge, at de ikke kunne gaa, saa kan det ikke hjælpe at tilfage mig, thi saa kan jeg ikke kjøre, og saa maa der altsaa skaffes en anden. Jeg vilde i Overrigt finde det rigtigst, at det bliver staaende, skjøndt jeg paa den anden Side heller ikke ser, at der var nogen stor Ulykke i, om det ærede Thing maatte ville udstemme den sidste Del af Forslaget. — Naar det ærede Udvalgt til § 41 under Nr. 51 har stillet et Undringsforslag, som gaar ud paa, at der kun skal rekvireres Befordring til Forbyderes Transport, saafremt en saadan ikke kan leies, da har jeg ikke det Mindste derimod. Kan der

leies ved saadan Seilighed, nuvel, saa er det det Rette, at der bliver leiet; men naar man har ment, at den Regel, der var givet i Lovforslaget, var upraktisk, saa skal jeg ganske ærlig sige, hvorfor det er kommet til, at staa, som det staar. Det er, fordi Sogneraadene ere meget omsindtlige over deres Myndighed, og man derfor ved i Regjeringens Forslag at indføre en Bestemmelse som den, Udvalget har foreslaaet, kunde gjøre Regning paa, at den vilde blive forandret, hvorimod Sagen, naar man lod være at optage en Bestemmelse derom, vilde jævne sig ganske simpelt paa den Maade, som den ærede Ordfører har udtalt, at den vil jævne sig. Det er altsaa ikke, fordi der ikke har været tænkt paa det; der har endogaa været en Bestemmelse i Lovforslaget derom, men den blev strøgen ud for ikke at fremkalde store Debatter om Ting, som ikke indeholde nogen virkelig Realitet. — Naar der under Nr. 52 er stillet Forslag om, at Bestemmelser om Væger i Brandpolitiets Tjeneste skal gaa ud, da vil jeg heller ikke modsætte mig dette og navnlig ikke efter den Forklaring deraf, som den ærede Ordfører har givet, idet jeg heller ikke ser, at der er Noget i Beten for, at der kan leies. — Naar det ærede 2de Medlem for 9de Kreds (Estrup) har omtalt disse Kirkearbejders Afsløsning, da maa jeg sige, at jeg ikke i Dieblisset er i Stand til at svare ham paa det af ham fremsatte Spørgsmaal, om der overhovedet eriffter nogen Approbation, fra Indenrigsministeriets Side paa, at Afsløsningen for Kirkearbejde udredes af Kommunens Kasse. Jeg er ikke engang ganske vis paa, om disse Sager henhøre under Indenrigsministeriet; jeg tror, at slige Spørgsmaal om Kirkeforsær hidtil have været behandlede under Kultusministeriet. Hvad jeg derimod ikke er i Tvivl om, er, at, da det er en Byrde, som paahviler de Kirkepligtige, d. e. Gaardmændene, er det i alt Fald ukorrekt, naar man har bifaldet saadanne Bedtægter, hvorefter Betalingen skal gaa af Kommunens Kasse. Et ganske andet Spørgsmaal er det, om ikke det ærede Medlem har Ret dert, at det alligevel i og for sig vilde være det Forstandige, at man henvisse disse Udgifter til at udredes af Kommunens Kasse; det vilde spare en særlig Eigning og